

סמל ראשון בוסקילה, אלירן

בן מרים וציון. נולד ביום ג' באלול תשמ"א (1.9.1981) בחדרה. בן שני להוריו, אח למשה, עידן וחן. למד בבית-הספר הממלכתי-דתי 'תחכמוני' והמשיך לישיבה התיכונית 'בית שמואל' בחדרה, בה סיים י"ב כיתות במגמת אלקטרוניקה וחשמל. במקביל ללימודיו היה אלירן חניך פעיל בתנועת 'בני עקיבא'.

אלירן גדל והיה לעלם חן, עליו וחייכני ובעל חוש הומור נפלא. אהבת הזולת איפיינה אותו, מעיניו ומחיוכו התמידי נשקף טוב ליבו, והשקט הנפשי שלו דבק בכל סובביו. תמיד היה מוקף חברים שאהבוהו וביקשו את קרבתו. כבר כנער היה בוגר בנפשו, וידע לראות דברים בתבונה ובבהירות. הספורט האהוב עליו היה כדורגל, וקבוצתו האהובה - 'בית"ר ירושלים'.

אלירן אהב מאוד מחשבים. היה מסוגל לשבת שעות מול צג המחשב, עד שהצליח בעבודתו בצורה מושלמת. הוא גם שלט בתיקון תקלות במחשב. אלירן אהב מאוד את תחום האמנות - אהב סרטים, האזין בהנאה למוזיקה מגוונת (מזרחית, MTV, ועוד...) והתעניין ברזי הצילום. הוא אף שלח ידו בחיבור שירים, ובעיקר אהב לצייר - אלירן צייר ציורים נפלאים, לבבות, חייזרים, שדונים ועוד ועוד.

עם גמר התיכון המשיך אלירן לכיתה י"ג במכללה הטכנולוגית של חיל-החימוש ובסיומה הוסמך כטכנאי אלקטרוניקה.

בחודש ספטמבר 2000 התגייס אלירן לצה"ל, לחיל-החימוש. הוא עבר קורס טכנאי 'עורב' והוצב בסדנת האופטרוניקה במחנה 'שמשון' בצפון הארץ. כטכנאי מערכות טילים מתקדמות, אלירן עסק בטיפול בכל המכללים של טילי נ.ט., ובמכללי הירי בתומ"ת.

מפקדו של אלירן סיפר עליו: "אלירן הגיע אלינו מלא מרץ ורוח התנדבות יוצאת דופן, ונרתם מיד לסייע לחברים באחזקת מערכות הטילים המתקדמות. אלירן ביצע את תפקידו בהצלחה רבה, ובאופן הראוי לחיקוי. במהלך שירותו ביחידה הטביע אלירן את חותמו בה, והקרין מאישיות המופלאה והייחודית על הסובבים אותו..."

"זכורות לי השיחות האישיות עם אלירן, שבהן סיפר על רצונו להירתם לעזרה במחלקות אחרות בסדנה, והכל למען עמידתה של היחידה בצורכי המערכת והיעדים... חוש ההומור המיוחד של אלירן גרם לכולנו לא אחת להתגלגל מצחוק, וכולנו משוכנעים שאלירן יכול היה להימנות עם הבדרנים מן השורה הראשונה. כולם פשוט נישבו בקסמיו לבדר, לשמח ולצחוק מכל הלב."

כשהיה אלירן שב מן הצבא לחופשה, מעולם לא התלונן על הקשיים שבשירות. תמיד אהב לצאת לבלות, לפגוש את החבר'ה ולהחליף חוויות על ההווי הצבאי.

ביום כ"ה בסיוון תשס"ב (5.6.2002) נפל אלירן בפיגוע חבלני בצומת מגידו. באותו בוקר עלה לאוטובוס אגד בקו 830, בדרכו מביתו בחדרה לבסיס בצפון. בצומת מגידו התנגשה באוטובוס מכונית תופת שנהג בה מחבל-מתאבד, ובפיצוץ נפגעו כמעט כל יושבי האוטובוס. אלירן נהרג במקום.

בן עשרים-ואחת היה אלירן בנופלו. לאחר מותו הועלה לדרגת סמ"ר. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בחדרה. הותיר אחריו הורים ושלושה אחים.

הרמטכ"ל, רא"ל שאול מופז, כתב למשפחה: "מפקדיו של אלירן מעידים, כי היה חייל חרוץ ופיקח, אשר הפגין יכולת מקצועית גבוהה ורצון עז לתרום ולהצליח. אלירן היה אהוד ואהוב על הסובבים אותו, והחיוך היה נסוך על פניו תמיד."

יגאל, מפקדו של אלירן, ספד לו: "היית חבר בנפש, אחד כזה שאיתו היינו יוצאים למלחמה. בחור שסמכנו עליו בעיניים עצומות. תמיד אהבת לעזור לכולם, התנדבת ראשון לכל משימה - והכל פשוט היה 'קטן עליך'."

להנצחת זיכרו של אלירן הכניסו הוריו ספר תורה לבית-המדרש 'בית יוסף חיים' בגבעת אולגה. לזיכרו של אלירן הוקם גן בסמוך לבית הוריו ברחוב האירוס, וכן הוכנס ספר תורה לעילוי נשמתו לבית-הכנסת 'הרשב"י' בחדרה. יהי זכרו ברוך.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את פולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.

Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

משרד הביטחון

אגף השיקום
היחידה להנצחת החייל

משפחה יקרה,

מילים, כולנו יודעים, יכולות להקל רק מעט מכאבכם, אבל אנו פועלים ועושים, בעצה אחת עימכם, להנציח את זכר יקירכם ולהביא את סיפור חייו לידיעת הרבים, בבחינת "כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד..." (ירמיה לא).

קורות חייו של בנכם ז"ל, במתכונת זו הנמסרת היום לידיכם, יופיעו בימים הקרובים באתר הזיכרון הממלכתי "יזכור" באינטרנט, ומאוחר יותר בדפי ספר "יזכור" שבהוצאת היחידה להנצחת החייל, ובכך יתווספו למסכת סיפורי חייהם של רבים רבים אחרים, מהטובים בבנינו, שנפלו במערכות ישראל.

ליבנו איתכם. יהי זכרו ברוך.

בכבוד רב,
היחידה להנצחת החייל

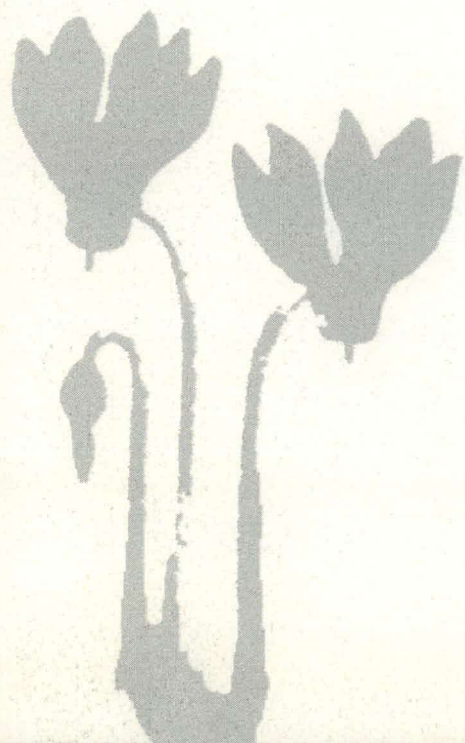

הרמטכ"ל, רא"ל שאול מופז, כתב למשפחה: "מפקדיו של אלירן מעידים, כי היה חייל חרוץ ופיקח, אשר הפגין יכולת מקצועית גבוהה ורצון עז לתרום ולהצליח. אלירן היה אהוד ואהוב על הסובבים אותו, והחיוך היה נסוד על פניו תמיד."

יגאל, מפקדו של אלירן, ספד לו: "היית חבר בנפש, אחד כזה שאיתו היינו יוצאים למלחמה. בחור שסמכנו עליו בעיניים עצומות. תמיד אהבת לעזור לכולם, התנדבת ראשון לכל משימה - והכל פשוט היה 'קטן עליך'."

להנצחת זיכרו של אלירן הכניסו הוריו ספר תורה לבית-המדרש 'בית יוסף חיים' בגבעת אולגה. לזיכרו של אלירן הוקם גן בסמוך לבית הוריו ברחוב האירוס, וכן הוכנס ספר תורה לעילוי נשמתו לבית-הכנסת 'הרשב"י בחדרה. יהי זכרו ברוך.

משרד הביטחון/אגף השיקום
היחידה להנצחת החייל

יזכור

בוסקילה, אלירן

בן מרים וציון. נולד ביום ג' באלול תשמ"א (1.9.1981) בחדרה. בן שני להוריו, אח למשה, עידן וחן. למד בבית-הספר הממלכתי-דתי 'תחכמוני' והמשיך לשיבה התיכונית 'בית שמואל' בחדרה, בה סיים י"ב כיתות במגמת אלקטרוניקה וחשמל. במקביל ללימודיו היה אלירן חניך פעיל בתנועת 'בני עקיבא'.

אלירן גדל והיה לעלם חן, עליו וחייכני ובעל חוש הומור נפלא. אהבת הזולת איפיינה אותו, מעניין ומחיוכו התמידי נשקף טוב ליבו, והשקט הנפשי שלו דבק בכל סובביו. תמיד היה מוקף חברים שאהבוהו וביקשו את קרבתו. כבר כנער היה בוגר בנפשו, וידע לראות דברים בתבונה ובבהירות. הספורט האהוב עליו היה כדורגל, וקבוצתו האהובה - 'בית"ר ירושלים'.

אלירן אהב מאוד מחשבים. היה מסוגל לשבת שעות מול צג המחשב, עד שהצליח בעבודתו בצורה מושלמת. הוא גם שלט בתיקון תקלות במחשב. אלירן אהב מאוד את תחום האמנות - אהב סרטים, האזין בהנאה למוזיקה מגוונת (מזרחית, MTV, ועוד...) והתעניין ברצי הצילום. הוא אף שלח ידו בחיבור שירים, ובעיקר אהב לצייר - אלירן צייר ציורים נפלאים, לבבות, חייזרים, שדונים ועוד ועוד. עם גמר התיכון המשיך אלירן לכיתה י"ג במכללה הטכנולוגית של חיל-החימוש ובסיומה הוסמך כטכנאי אלקטרוניקה.

בחודש ספטמבר 2000 התגייס אלירן לצה"ל, לחיל-החימוש. הוא עבר קורס טכנאי 'עורב' והוצב בסדנת האופטרוניקה במחנה 'שמשון' בצפון הארץ. כטכנאי מערכות טילים מתקדמות, אלירן עסק בטיפול בכל המכללים של טילי נ"ט, ובמכללי הירי בתומ"ת.

מפקדו של אלירן סיפר עליו: "אלירן הגיע אלינו מלא מרץ ורוח התנדבות יוצאת דופן, ונרתם מיד לסייע לחברים באחזקת מערכות הטיילים המתקדמות. אלירן ביצע את תפקידו בהצלחה רבה, ובאופן הראוי לחיקוי. במהלך שירותו ביחידה הטביע אלירן את חותמו בה, והקרין מאישיותו המופלאה והייחודית על הסובבים אותו..."

"זכורות לי השיחות האישיות עם אלירן, שבהן סיפר על רצונו להירתם לעזרה במחלקות אחרות בסדנה, והכל למען עמידתה של היחידה בצורכי המערכת והיעדים... חוש ההומור המיוחד של אלירן גרם לכולנו לא אחת להתגלגל מצחוק, וכולנו משוכנעים שאלירן יכול היה להימנות עם הבודדים מן השורה הראשונה. כולם פשוט נישבו בקסמיו לבדר, לשמח ולצחוק מכל הלב."

כשהיה אלירן שב מן הצבא לחופשה, מעולם לא התלונן על הקשיים שבשירות. תמיד אהב לצאת לבלות, לפגוש את החבר'ה ולהחליף חוויות על ההווה הצבאי.

ביום כ"ה בסיוון תשס"ב (5.6.2002) נפל אלירן בפיגוע חבלני בצומת מגידו. באותו בוקר עלה לאוטובוס אגד בקו 830, בדרכו מביתו בחדרה לבסיס בצפון. בצומת מגידו התנגשה באוטובוס מכונית תופת שנהג בה מחבל-מתאבד, ובפיצוץ נפגעו כמעט כל יושבי האוטובוס. אלירן נהרג במקום.

בן עשרים-ואחת היה אלירן בנופלו. לאחר מותו הועלה לדרגת סמ"ר. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בחדרה. הותיר אחריו הורים ושלושה אחים.

ראש ה

צבא
סימננו: **ההגנ**
כא
תמוז
יוני
י"ט
29

משפחת בוסקילה

אלסטר בוסקילה הינני,

איתכם באבלכם על מות יקירכם, סמל ראשון אלירן בוסקילה, זכרוננו לברכה.

אלירן, זכרוננו לברכה, נפל חלל ביום כ"ה בסיון התשס"ב, 5 ביוני 2002, בפיגוע דמים ר

אלירן שירת כטכנאי מערכות טילים מתקדם בסדנת אופטרוניקה שביחידת החימוש "שמשון", אשר בפיקוד הצפון.

אלירן תואר כחייל חרוץ ופיקח, אשר הפגין יכולת מקצועית גבוהה ורצון עז לתרום מפקדיו מעידים עליו, כי ניחן ברוח התנדבות ראויה לציון. אלירן היה אהוד ואה הסובבים אותו, והחיוך היה נסוך על פניו תמיד.

בטוחני, כי חסרונו מורגש בקרב מפקדי היחידה וחייליה.

הועלה לדרגת סמל ראשון לאחר מותו.

זכרו יהיה נצור בליבנו תמיד.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

✓
שאל מופז
ראש המט

בס"ד

לבני היקר אלירן:

אנחנו עדיין לא מעכלים שאיבדנו אותך, ולעולם לא נעכל זאת, נשמה טהורה שלנו,

אלירן, טמאי נפש פגעו בך, באותו בוקר, יום רביעי, ה- 5.6.02, תמיד פחדתי מנסיעותיך באוטובוס, אני עדיין מרגישה את הנשיקה האחרונה של אותו הבוקר, אם רק הייתי מעקבת אותך ילד שלי- אז היום היית איתנו.

מה אני יכולה לספר על אלירן שלי? גבר מקסים, טוב לב, חייכן וחינני, אלירן הביא לנו הרבה נחת, שמחת חיים ואושר.

לא יהיה לנו קל בלעדריך נשמה טהורה שלנו, החלל שהותרת בנו לא יתמלא לעולם. אל הכאב הזה אי אפשר להבליג ולעולם לא יהיה ניתן לתאר את חיינו בלעדריך, לאן שנלך ומה שנעשה, תהיה תמיד איתנו...

רק שבוע לפני הפיגוע הנורא הזה, ראינו חדשות ביחד ואמרת לי: "אימא איזה חדשות סבבה בלי פיגועים, מי היה מתאר שכך יהיה?!"

אלירן, נשתדל ככל האפשר לתמוך אחד בשני, כמו שהיית רוצה. אני מרגישה שאתה איתנו כאן בבית, וכך יהי לעולם. החיוך, הנועם, ההליכות ואפילו הפוזה שלך שאתה רואה טלויזיה, איתנו תמיד.

אני רואה אותך, אבל אני לא יכולה לחבק אותך ולנשק אותך, דמותך חרוטה על ליבנו. ולעולם בכל בוקר באותה שעה 06:25 אני מנשקת אותך...

שילמנו את המחיר הכבד ביותר ולעולם לא נשלים עם האסון הכבד. אנחנו גאים בך אלירן, מלאך שלנו. כ"כ אוהבים אותך ומחבקים אותך לעולם,

אימא ואבא.

סמ"ר בוסקילה אלירן ז"ל

בן מרים וציון
נולד בחדרה

ב-ב' באלול תשמ"א , 1/9/1981

התגייס ב-11.9.2000

נפל בכ"ה בסיון תשס"ב , 5/6/2002

שרת בחיל החימוש

מקום נפילה: צומת מגידו

באזור: טבריה והעמקים

נקבר בחדרה

הותיר הורים ושלושה אחים: מישל, עידן
וחן.

סמ"ר בוסקילה אלירן ז"ל
בן 21 בנפלו

קורות חיים

אלירן נולד ב-1.9.1981 בבית החולים "הלל יפה" בחדרה.

גן תת חובה "עירייה" (דתי) בגילאי 3-4.

גן חובה "צדקיה".

כיתות א'-ו' בבית הספר "תחכמוני" בחדרה.

כיתות ו'-י"ב בבית הספר "בית שמואל" בחדרה.

למד כיתה י"ג - טכנאי אלקטרוניקה במכללת חיל החימוש בבה"ד 20.

התגייס בתאריך 11.9.00.

עבר קורס טכנאי עורב והגיע ל"שמשון", שם עסק בטיפול במכללים של משגרי נ"ט, ובנוסף

הוכשר לאחזק מכללי גברילי לניווט וכינון ירי בתומ"ת דוהר.

תחביבים: צילום, מחשבים, מוזיקה, בילויים.

כינוי: אלירני.

אלירן בוסקילה ז"ל

השכמת מוקדם בבוקר ונסעת לבסיס, אבל לא ידעת מה יקרה
בעוד כשעה! נסעת באוטובוס ופתאום נשמע פיצוץ. חיילים
פצועים והרוגים, ואתה ביניהם. זועקים לעזרה, אבל ה' לא
יחזיר אותם בחזרה.

ההורים מתקשרים ומתקשרים, רוצים לדעת לשלומך, אך הם
לא יודעים שאתה כבר בעולמך.

אלירן, אתה חייל של מלחמה, אך מזלך מכולם לא התמזל
ואתה כבר בעולמך. חיוך של מלאך, ילד של אמא, ילד מיוחד,
שאותך תמיד נזכור לעד!

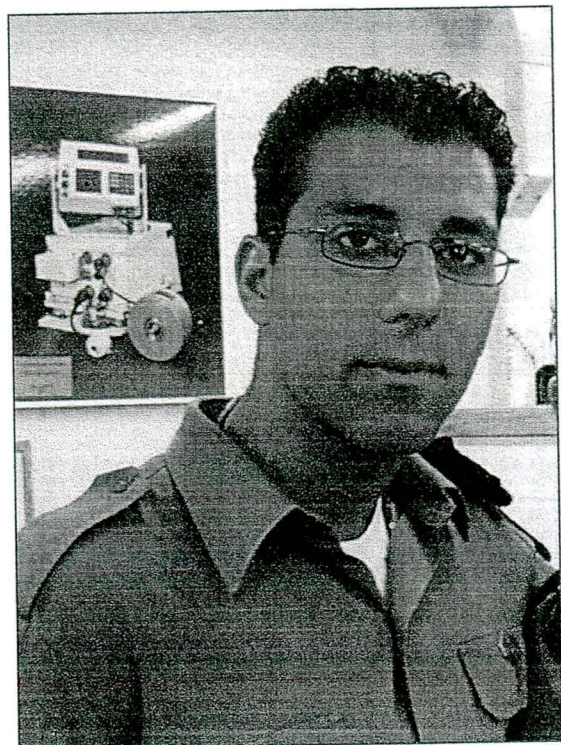
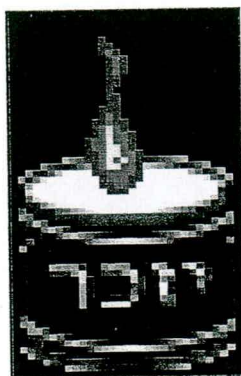
אמא מתבוננת לשמיים ומחפשת תשובות, היכן אתה ילד?

כשעיניה דומעות.... תשמור על אמא ותעזור לאבא.

אלירן, נתת לנו ללמוד מהם החיים ולהעריך כל דקה שאנו
נושמים. חייכת תמיד גם כשהיה קשה, אך לעולם לא היית בוכה.
ברך אותנו ממרומים, שתמיד נהיה חזקים, שמור עלינו מבין
הכוכבים!

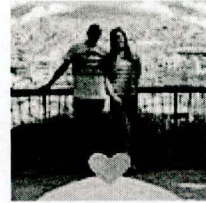
אהבנו, אוהבים ותמיד נאהב.

יהי זכרך ברוך!
חבריך ליחידה!

09:00 בשעה 5-6-2019

shared a post. מרים בוסקילה

Moshe Vald

7 hrs

5.6.2002

הייתי באילת בטיול יחידה, מסיימים ארוחת בוקר ויוצאים לעשן סיגריה, פתאום
בחדשות פיגוע בצומת מגידו.
אני יודע שאלה השעות שאתה נוסע לבסיס
מתקשר, אתה לא עונה.
חושב לעצמי בטח יש בלגאן
אחרי 20 טלפונים שלא ענית אוזר אומץ ומתקשר לאימך, היא עונה אנחנו לא
יודעים כלום אבל נוסעים לשם.
פה התחלתי לחשוש
מתקשר לידידה במד"א שתנסה לברר
מתקשר לכל הבתי חולים
הדרך מאילת לבסיס עוברת כמו נצח, כשבדרך מתקשרים החברים לשאול אותי
אם אני יודע משהו ואין לי תשובה.
מגיעים לבסיס כנראה שהייתי במצב לא משהו שלוקחים אותי למרפאה.
שואלים אותי אם אני בסדר...
אני עונה שלא יודע
המפקד שולח אותי לחדר להתארגן ליציאה הביתה על כל מקרה
מתארגן בחדר ואז מגיע הטלפון שמשנה לי את החיים.
בטלפון אבא שלך שמודיע לי שזהו זה נגמר!!!
לא מאמין ומנתק את הטלפון

שנייה אחר כך עוד טלפון מליאת ...שמעת היא שואלת... אלירן נהרג
בשנייה מריץ את כל החיים איתך מכיתה א'
רק במוצ"ש האחרון היינו במסיבה של ליאת ושירלי
ביום שישי יצאנו והצטלמנו
ואז השאלות מה עושים עכשיו איך ממשיכים.
כל הדרך מהבסיס הביתה מחשבות רצות ובין לבין מריץ טלפונים ומבשר לשאר
החברים את הידיעה המרה.
מגיע לחדרה , ליאת אוספת אותי מהרכבת, הביתה היא שואלת ? אני עונה לא,
סעי לאלירן.
אני מגיע אליך הביתה אבא שלך מחבק אותי ואנחנו בוכים ביחד, בתוך הבית
אמא שלך מרוסקת רואה אותי ואומרת לי תראה מזה הרגו לך את אח שלך...

17 שנים חלפו ואני זוכר את אותו יום כאילו זה היום
17 שנים שהכאב והגעגוע לא מרפים
17 שנים של מחשבות ושאלות למה דווקא אתה?
17 שנים שבהן הבטחתי להוריך שלא נעזוב אותם ולעולם לא נעזוב

אלירן בוסקילה הי"ד
היית לי חבר ואח
לעולם לא נסלח
ולעולם לעולם לא נשכח
תהא נשמתך צרורה בצרור החיים

אח יקר !!!

אלירן ,

את המכתב הזה אני רושם לך אחי עם המון כאב , גרון חנוק ,
ודמעות של געגוע שמתנפצות מהעיניים ולב שנשבר לשניים.
מאז שנקטפת החיים שלי השתנו כי קשה לי להתמודד עם זה ,
אבל אני יודע שאם היית יכול , היית אומר לכולנו להמשיך ,
אבל אתה יודע שזה קשה.

רק המחשבה להמשיך בלעדיך לא נסבלת ולא מתעכלת. אל
תכעס אם אנחנו בוכים , תדע שזה בגלל שאותך כולם אוהבים.
אני נזכר בכל יום מהתקופות שעברנו בילדות ; אם זה בכיתה א'
במסיבת הסידור ועד למסיבה שהייתה לליאת ושירלי במוצאי
שבת ה- 2/6/02 .

אלירן , בשבילי אתה היית כמו אח גדול , תמיד דאגת שהכל
יהיה בסדר אצלי ובכלל כל דבר מקולקל שהיה מגיע לידיך היית
מתקן בשניות, רצית תמיד שלא יהיו מריבות בין החברים ושכולם
יסתדרו אחד עם השני.

אני איתך מגיל 6 ומעולם לא רבת עם אף אחד. כולם אהבו אותך
ואני תמיד לקחתי ממך דוגמא והלוואי שכולם היו כמוך , אז
העולם שלנו לא היה נראה כמו שהוא נראה.

מה שנשאר ותמיד יישאר אלו הזיכרונות והחויות שעברנו ביחד.
תמיד אני אזכור ולא אשכח אותך אח יקר שלי.

דבר אחד אני יודע שבסוף כולנו ניפגש.

תמונותיך תמיד יהיו איתי ודמותך כל יום תעלה בראשי
והזיכרונות לנצח יישארו בלבי.

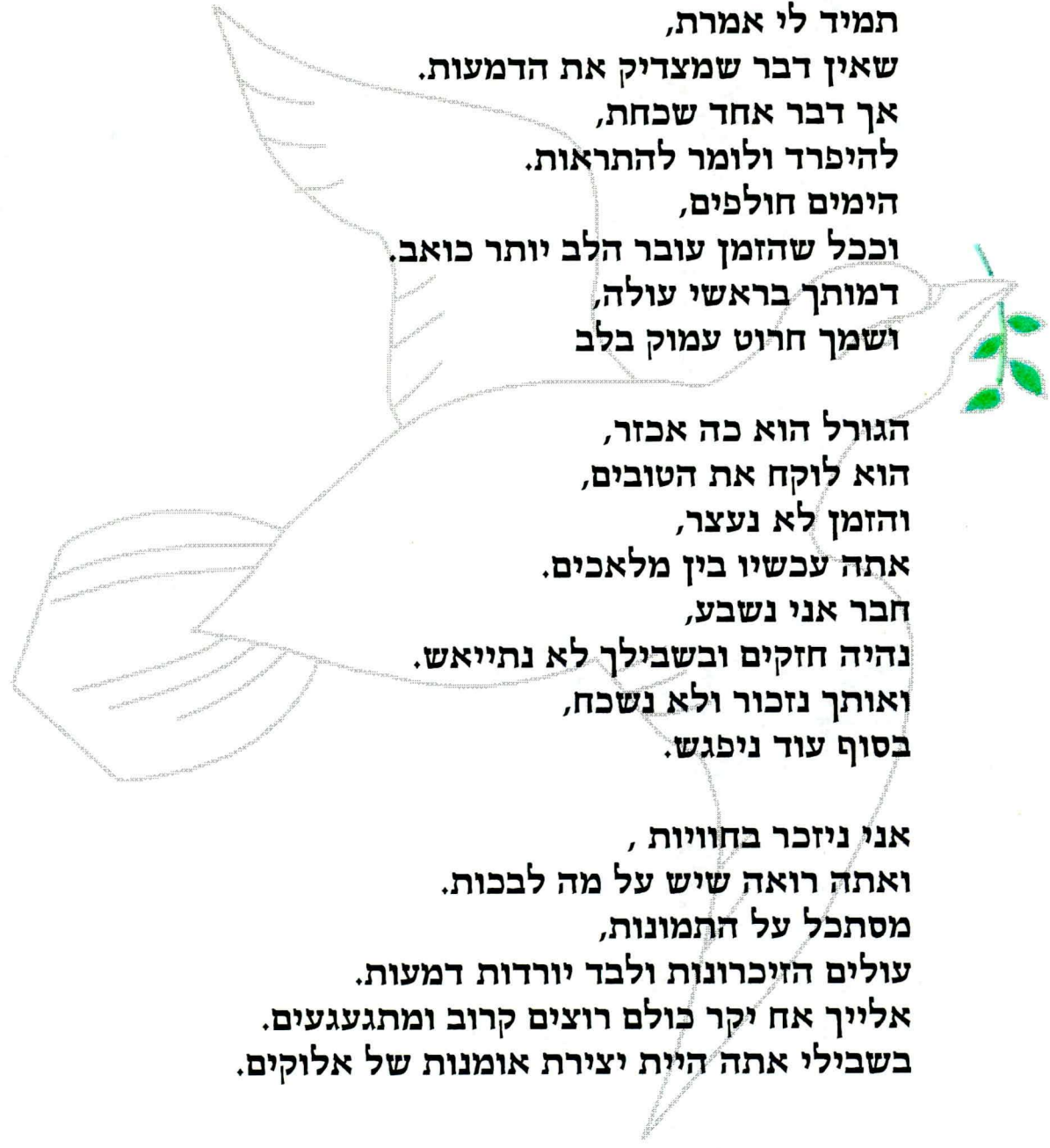
בדף אחד קשה לתאר אותך ואין מילים בעולם שיכולות לתאר
את רגשותיי.

אז אותך חבר יקר לנצח לא אשכח כי בשבילי היית קרוב כמו אח,
תמיד אותך אהבתי תמיד אותך אוהב ותמיד אלירן שלי , תמיד
תישאר חרוט בלבי.

שלך לנצח...

עופר בורה

בין מלאכים ...

תמיד לי אמרת,
שאינ דבר שמצדיק את הדמעות.
אך דבר אחד שכחת,
להיפרד ולומר להתראות.
הימים חולפים,
וככל שהזמן עובר הלב יותר כואב.
דמותך בראשי עולה,
ושמך חרוט עמוק בלב

הגורל הוא כה אכזר,
הוא לוקח את הטובים,
והזמן לא נעצר,
אתה עכשיו בין מלאכים.
חבר אני נשבע,
נהיה חזקים ובשבילך לא נתייאש.
ואותך נזכור ולא נשכח,
בסוף עוד ניפגש.

אני ניזכר בחוויות ,
ואתה רואה שיש על מה לבכות.
מסתכל על התמונות,
עולים הזיכרונות ולבד יורדות דמעות.
אלייך אח יקר כולם רוצים קרוב ומתגעגעים.
בשבילי אתה היית יצירת אומנות של אלוקים.

אתה חסר, אני בוכה, לא יכול לסבול את הכאב.
שמור עליו מלמעלה כי אותך אני אוהב.

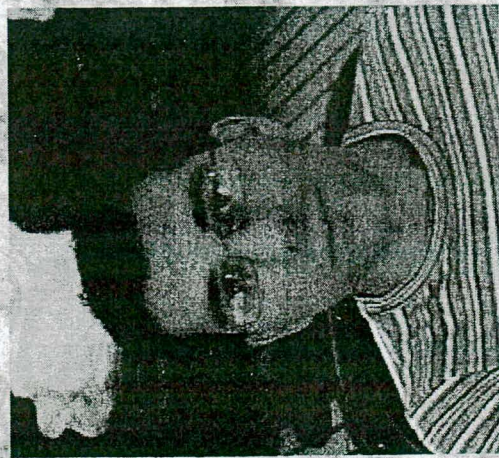
מוקדש לאלירן בוסקילה ז"ל
שניקטף ב- 05/06/02 ת.נ.צ.ב.ה.
אוהבים לנצח עופר בורה
ואירית וולדין.

כל החודש האחרון עובר לי כמו סרט נע בראש. מהרגע ששמעתי שהיה פיגוע בצומת מגידו, החששות, הטלפונים וכו', אני זוכר את אבא מתקשר אלי ואומר לי שאנחנו עדיין לא יודעים כלום, אבל מאה אחוז שהוא היה על האוטובוס וביקש ממני להגיע הביתה. ובדך נסיעה הביתה אבא מתקשר לפלאפון שלי ואומר לי " עידן, בשורות רעות " כשהוא חנוק מדמעות, והיכוח עם החברים שלי אם אני אמור לברך עכשיו " דיין האמת", וההגעה הביתה, כשהביאו את הארון להיפרד ממך, וההלוויה, וההספד, ולראות את העיתון ביום שאחרי, וזרם של אלפי אנשים שזרם לבית, וגם עכשיו חודש אחרי ממשיכים להגיע. וזה היה חודש קשה, אלירן, לפעמים אני מהרהר בזכות מה זכתה משפחת בוסקילה לקבל מתנה כזאת, נשמה כל כך גבוהה למשך כמעט 21 שנה? ומצד שני אני מהרהר למה דווקא אנחנו? למה דווקא אתה? אבל אין תשובה יש דברים שהם מעל להבנת השכל האנושי חשבונות אלוקים שאין אנו מבינים. אלירן, כשעלינו לקבר שלך ביום סיום השבעה ראיתי מזה מזעזע. ראיתי את החלקה הצבאית של בית העלמין הישן בחדרה והיו שם שמונה קברים טריים, אחד ליד השני, כל קבר מכיל עולם ומלואו, אדם שהחיים שלו נגדעו דווקא בתקופה שבה צריך לפרוח. אלירן, תבקש רחמים על ישראל, שלא נראה עוד מראות כאלה של שמונה קברים טריים אחד ליד השני. שיותר לא יקברו ילדים את כל המשפחה שלהם, וששום אבא לא יצטרך יותר להגיד קדיש על הבן שלו, דבר שנוגד את טבע העולם.

עם ישראל הוא הלגיון של הקב"ה בעולם, הוא הסיירת וכל אחד שהולך מהלגיון, שנהרג או נרצח, מקטין את כוח הלגיון וכביכול ממעט כוחו של הקב"ה בעולם לכן אנו אומרים על כל אחד שנפטר " יתגדל ויתקדש שמייה רבה" – שכוחו של הקב"ה יגדל ולא יתמעט, לכן אנחנו אבא, אמא, משה, חן סבא, סבתות, דודים, דודות, חיילים, מפקדים וחברים חייבים להתחזק להרים את הראש לאחר שאנחנו מקבלים מכה ולהודיע לכל העולם שלא אבדה תקוותנו, שאם אתם חושבים שאנחנו נשברים, אתם טועים, אנחנו לא נשברים אנחנו חזקים.

ויהי רצון, אלירן, שתהיה מליץ יושר של עם ישראל ובעזרת ה' תתקיים נבואת יחזקאל " כמ אמר ה' אלוקים לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחיים. ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר, וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיים וידעת כי אני ה'.

קורות חייו של אליהו בוסקילה ז"ל

אליהו נולד ב- 1 לספטמבר 1981 בביה"ח "הילל יפה" בחדרה, להורים מרים וציון.

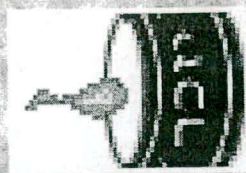
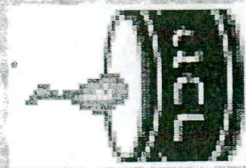
למד בביה"ס היסודי "תחכמוני", בחטיבת הביניים "בית - שמואל" ובישיבה התכוננית, "בית שמואל" במגמת חשמל ואלקטרוניקה.

המשיך את לימודיו ביי"ג במכללה הטכנולוגית של חיל החימוש.

אליהו התגייס ב- 11 בספטמבר 2000 ובתום הטירונות שובץ ביחש"מ "שמשון" בסדנת האופטרוניקה כטכנאי "טילים".

תחביבים ופעילויות נוספות: אליהו אהב מאד את תחום המחשבים, הוא הקדיש שעות רבות בעבודת המחשב בביתו. כמו כן אהב אליהו את תחום הצילום - הוא צילם כל דבר שעניין אותו.

ילד שאהב להיות בחיק המשפחה, לצחוק ולהצחיק...

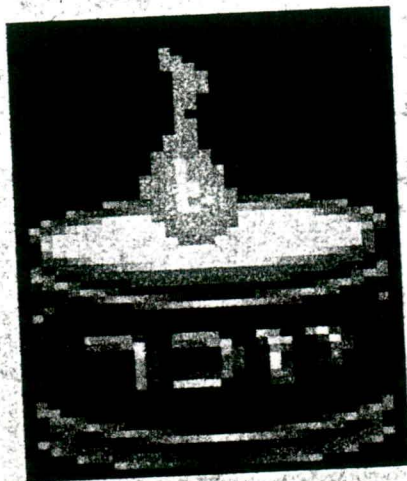
יזכור

לנשמות קדושי צה"ל

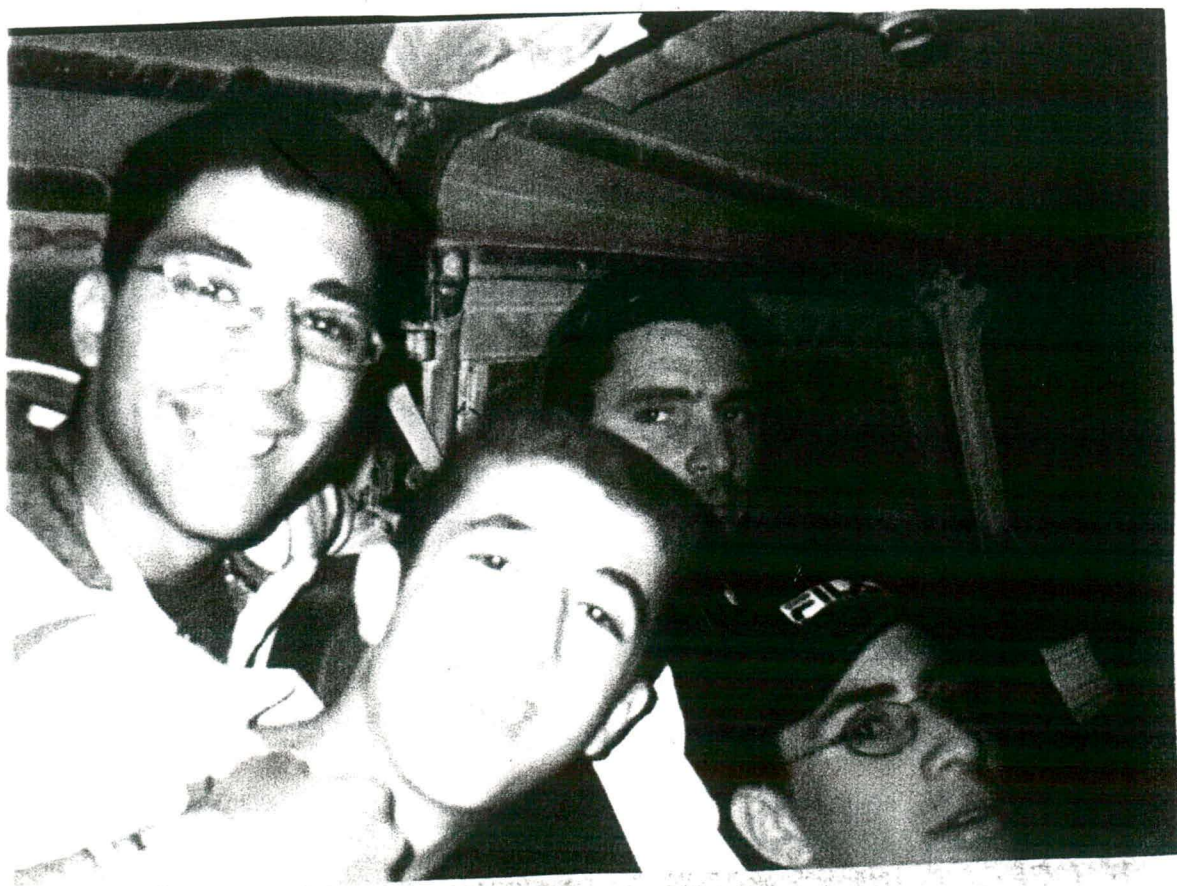
יזכור אלוהים את נשמות בניו ובנותיו, חיילי צבא
ההגנה לישראל, שנפלו במלחמות ישראל. בפעולות
ההגנה, בפעולות האיבה, תגמול וביטחון ובעת מילוי
תפקידם ונשמות כל לוחמי המחתרות וחטיבות
הלוחמים במערכות העם, שחרפו נפשם למות על
קדושת השם.

מגשרים קלו ומאריות גברו, בהיחלצם לעזרת העם
והרוו בדמם הטהור את רגבי אדמת קודשינו. זכר
עקדתם ומעשה גבורתם לא ייסופו מאתנו לעולם.
תהיינה נשמותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמות
אברהם, יצחק ויעקב ועם שאר גיבורי ישראל וקדושי
שבגן עדן ועד עולם. אמן.

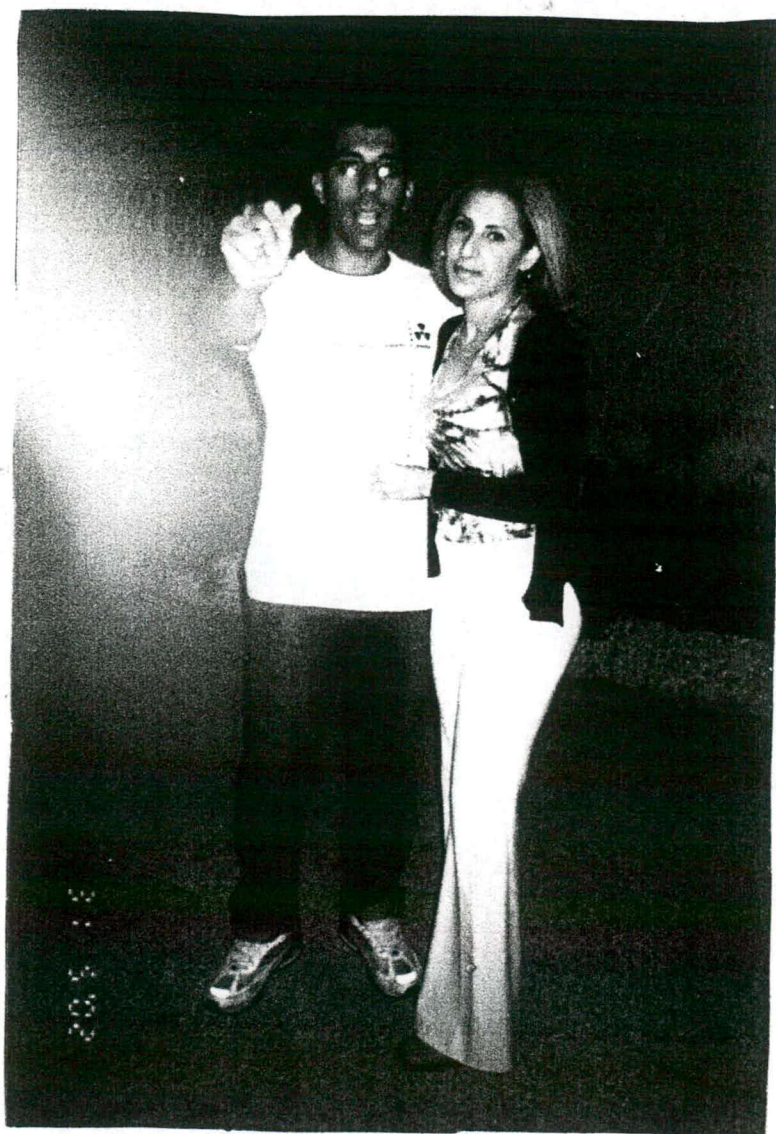

אלירן מטייל בג'יפ.

אלירן עם חברים בטיול.

במסגרת יום הולדת

7.02.06

אלירן ביום
הולדתו האחרונה.

אלירן עם ידידה מהפלוגה.

אלירן ומחלקתו בפלוגת
האופטרוניקה.

מפקד היחש"מ מתכבד להזמין

לשקם התייחדות עם חללי היחש"מ
שנפלו בפיגוע בצומת מגידו
הטכס יתקיים ביחש"מ שמשון
ביום רביעי א' באב התשס"ב
10 ביולי 2002 בשעה 17:30

במעמד אלוף פיקוד הצפון, ר' אט"ל וקחש"מ תוכנית הטקס

17:00 - 17:30 - התכנסות

17:30 - תחילת הטקס

19:00 - סיום משוער

ברכות

עופר גרלינסקי

מפקד

אלירן הקטן מחופש למלך.

אלירן משתולל
במסיבה בגן.

חברים מספרים על אלירן בוסקילה זכרנו לברכה

אלירן הגיע ליחידה לפני כשנה ושמונה חודשים, זקוף וגאה, עם חיוך מבויש על שפתיו, מתוך מטרה ברורה: לתרום מכישוריו המקצועיים ומרצו, ולהעניק כל שביכולתו לצה"ל ובטחון מדינת ישראל.

מהרגע שהגיע אלירן לסדנה, הבנו שמדובר באדם משכמו ומעלה, שלא פוגשים כל יום, עם חוש הומור שמיוחד אך רק לו.

חוש ההומור המיוחד של אלירן, גרם לכולנו לא אחת להתגלגל מצחוק, וכולנו משוכנעים שאלירן יכול היה להימנות עם הבדרנים מן השורה הראשונה, כולם פשוט נשבו בקסמיו לבדר, לשמח, ולצחוק מכל הלב.

אירוע מבדר שזכור לנו במיוחד, זוהי מסיבת פורים שנערכה באולם זה בחודש פברואר השנה, ממש במקום הזה ועל במה זו, השתתף אלירן בהצגת פורים שהכינה סדנת האופטרוניקה, ואלירן פשוט כיכב שם: רקד, השתולל ושר, ועכשיו, אנו ניצבים על אותה במה, וכל מה שנשאר לנו אלו הזכרונות.

אלירן היה חבר בנפש, אחד כזה, שאיתו היינו יוצאים ביחד למלחמה, בחור שסמכנו עליו בעיניים עצומות, תמיד אהב לתמוך ולעזור לכל חבריו בסדנה וביחש"מ, והתנדב ראשון לכל משימה, הכל היה פשוט "קטן עליו".

כולנו לא נשכח את יום רביעי הארוך, שבו נרצח אלירן ביחד עם חבריו באוטובוס הדמים, חיכינו וחיכינו לסימן חיים כשלהוא, אך לשווא, זה לא קרה.

התפללנו שאלירן יגיע לסדנה בשלום, שימשיך להצחיק אותנו, שנלך
בהפסקות לאכול ביחד, נצא לימי כייף, נמשיך לדבר על כל דבר שבעולם,
אך המציאות המרה גברה על תפילתנו, ואלירן נרצח בפיגוע.
המוטיבציה הרבה של אלירן, לאורך כל תקופת שירותו בסדנה, כישוריו
המיוחדים, נחישותו, חריצותו, והשאפתנות להצטיין בכל, הטביעה את
חותמה במחלקת הטיילים ובסדנת האופטרוניקה כולה, ללא ספק הוא
הקרין על כולנו מאישיותו המופלאה.
אלירן, אחינו היקר, עבר קצת יותר מחודש, ואנו חבריך ממשפחת
האופטרוניקה, מלאי געגועים, המומים, כואבים, ולא מאמינים.
משפחה יקרה: האם: מרים, האב: ציון, והאחים: מישל, עידן, וחו, אין
בדברינו אלו יכולת להקל את הצער, הכאב, והשכול, אך כולנו ניצבים פה
היום ומבטיחים, שלא נשכח את אלירן לעולם, והוא ימשיך לחיות בליבנו
ובזיכרוננו לעד.

חבריך האוהבים מסדנת האופטרוניקה.

מכללה טכנולוגית חיל חימוש

פרוייקט גמר

למילוי חלקי של הדרישות לקבלת תואר
טכנאי חשמל-אלקטרוניקה
בהתמחות מערכות אלקטרוניות

הנושא: מחולל פונקציות MP100

מאת: אייל בוסקילה

העבודה בוצעה בהנחיית: ד"ר רטמן יעקב + מיכאל טולדן

שנה"ל תש"ס 2000

כ"ה בסיוון התשס"ב
05/06/2002

אלירן בוסקילה ז"ל

השכמת מוקדם בבוקר ונסעת לבסיס, אבל לא ידעת מה יקרה
בעוד כשעה! נסעת באוטובוס ופתאום נשמע פיצוץ. חיילים
פצועים והרוגים, ואתה ביניהם. זועקים לעזרה, אבל ה' לא
יחזיר אותם בחזרה.

ההורים מתקשרים ומתקשרים, רוצים לדעת לשלומך, אך הם
לא יודעים שאתה כבר בעולמך.

אלירן, אתה חייל של מלחמה, אך מזלך מכולם לא התמזל
ואתה כבר בעולמך. חיוך של מלאך, ילד של אמא, ילד מיוחד,
שאותך תמיד נזכור לעד!

אמא מתבוננת לשמיים ומחפשת תשובות, היכן אתה ילד?

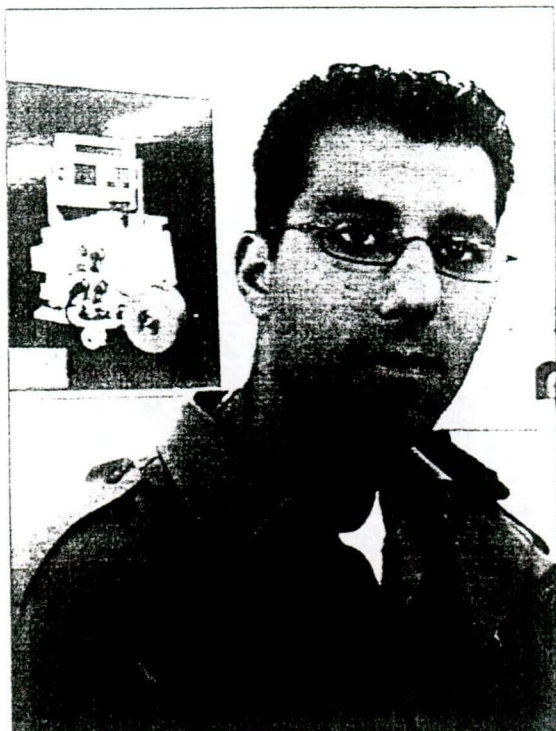
כשעיניה דומעות... תשמור על אמא ותעזור לאבא.

אלירן, נתת לנו ללמוד מהם החיים ולהעריך כל דקה שאנו
נושמים. חייכת תמיד גם כשהיה קשה, אך לעולם לא היית בוכה.
ברך אותנו ממרומים, שתמיד נהיה חזקים, שמור עלינו מבין
הכוכבים!

אהבנו, אוהבים ותמיד נאהב.

יהי זכרך ברוך!

חבריק ליחידה!

אלירן עם אימו מרים
במסיבה בגן.

אחי היקר

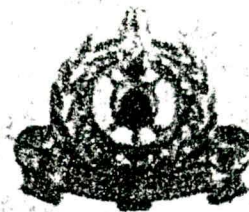
כל החודש האחרון עובר לי כמו סרט נע בראש. מהרגע ששמעתי שהיה פיגוע בצומת מגידו, החששות, הטלפונים וכו', אני זוכר את אבא מתקשר אלי ואומר לי שאנחנו עדיין לא יודעים כלום, אבל מאה אחוז שהוא היה על האוטובוס וביקש ממני להגיע הביתה. ובדך נסיעה הביתה אבא מתקשר לפלאפון שלי ואומר לי "עידן, בשורות רעות" כשהוא חנוק מדמעות, והיכוח עם החברים שלי אם אני אמור לברך עכשיו "דיין האמת", וההגעה הביתה, כשהביאו את הארון להיפרד ממך, וההלוויה, וההספד, ולראות את העיתון ביום שאחרי, וזרם של אלפי אנשים שזרם לבית, וגם עכשיו חודש אחרי ממשיכים להגיע. וזה היה חודש קשה, אלירן, לפעמים אני מהרהר בזכות מה זכתה משפחת בוסקילה לקבל מתנה כזאת, נשמה כל כך גבוהה למשך כמעט 21 שנה? ומצד שני אני מהרהר למה דווקא אנחנו? למה דווקא אתה? אבל אין תשובה יש דברים שהם מעל להבנת השכל האנושי חשבונות אלוקים שאין אנו מבינים. אלירן, כשעלינו לקבר שלך ביום סיום השבעה ראיתי מזה מזעזע. ראיתי את החלקה הצבאית של בית העלמין הישן בחדרה והיו שם שמונה קברים טריים, אחד ליד השני, כל קבר מכיל עולם ומלואו, אדם שהחיים שלו נגדעו דווקא בתקופה שבה צריך לפרוח. אלירן, תבקש רחמים על ישראל, שלא נראה עוד מראות כאלה של שמונה קברים טריים אחד ליד השני. שיותר לא יקברו ילדים את כל המשפחה שלהם, וששום אבא לא יצטרך יותר להגיד קדיש על הבן שלו, דבר שנוגד את טבע העולם.

עם ישראל הוא הלגיון של הקב"ה בעולם, הוא הסיירת וכל אחד שהולך מהלגיון, שנהרג או נרצח, מקטין את כוח הלגיון וכביכול ממעט כוחו של הקב"ה בעולם לכן אנו אומרים על כל אחד שנפטר "יתגדל ויתקדש שמייה רבה" – שכוחו של הקב"ה יגדל ולא יתמעט, לכן אנחנו אבא, אמא, משה, חן סבא, סבתות, דודים, דודות, חיילים, מפקדים וחברים חייבים להתחזק להרים את הראש לאחר שאנחנו מקבלים מכה ולהודיע לכל העולם שלא אבדה תקוותנו, שאם אתם חושבים שאנחנו נשברים, אתם טועים, אנחנו לא נשברים אנחנו חזקים.

ויהי רצון, אלירן, שתהיה מליץ יושר של עם ישראל ובעזרת ה' תתקיים נבואת יחזקאל "כמ אמר ה' אלוקים לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם. ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר, וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעת כי אני ה'.

אלוהים

ואמור לו
שלא ידאג
שאצלנו הכל בסדר
הולכים,
עובדים,
ואוכלים, אבל
לא את מה שהוא אהב
את זה
אני שולחת תמיד.

ואמור לו שהכל בסדר
ורק הלב אלוהים
התרוקן לי עכשיו...

אני רוצה שתשמור עליו
ותיתן לו כל מה שהוא
צריך עכשיו, ואל תחכה
עד שהוא יבקש
כי הוא לא רגיל
לבקש דבר,
אבל אתה
תשאל,
מה הוא רוצה
הכי - הכי?
ואם הוא ישיב לך
גלידה תודה
אז תן לו מנה
גדולה גדולה
עם הרבה הרבה
הרבה אהבה
ואמור לו שאת זה
אימא שלחה.

נתתי לך את ילדי
הוא ילד מלאך
ושמור עליו
כל - כך.

ואמור לו
שאנחנו אוהבים אותו
כמו אז,
אבל לא יכולים עוד להגיע אליו

אֶתְּהָ תַּמִּיד תִּהְיֶה בּוֹכְרוֹנֵנוּ

לֹא מִשְׁנֵה מֶה יִהְיוּ צְרוּתֵינוּ.

יּוֹם יוֹם לַעֲלוֹי נִשְׁמַתְךָ נִתְּכַלֵּל.

וְשֶׁךְ תַּמִּיד אֵיתָנוּ יוֹם וּלְיָל.

נִשְׁמַתְךָ בְּצָרוֹר הַחַיִּים תִּצְרָר.

בְּכָל יוֹם שְׁעוֹבֵר נִזְכּוֹר אוֹתְךָ יוֹתֵר.

וְאַלֶּיךָ בִּקְשָׁה אוֹתֵנוּ אֵל תַּעֲזוֹב.

סִיכּוּרִים מוֹפְלָאִים עֲלֶיךָ יֵשׁ לְרֹב.

קוֹם תִּקּוּם נִיקְמַת ה' בְּצוֹרֵר.

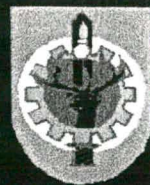
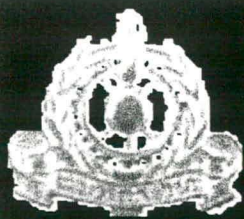
יִקּוּם דַּמָּךְ בַּעֲזֶרֶת הַקֹּלֶל.

לִתְמוֹנַתְךָ אֲנוּ נוֹשָׁאִים עֲנִים בַּגַּעְגּוּעִים.

הַזְמַן עוֹבֵר וְאוֹתְךָ נִזְכּוֹר לַעוֹלָמִים.

אֱלֹהִים בְּנוֹכַח

אֱלֹהֵינוּ עֲלֵנוּ

לזכרו

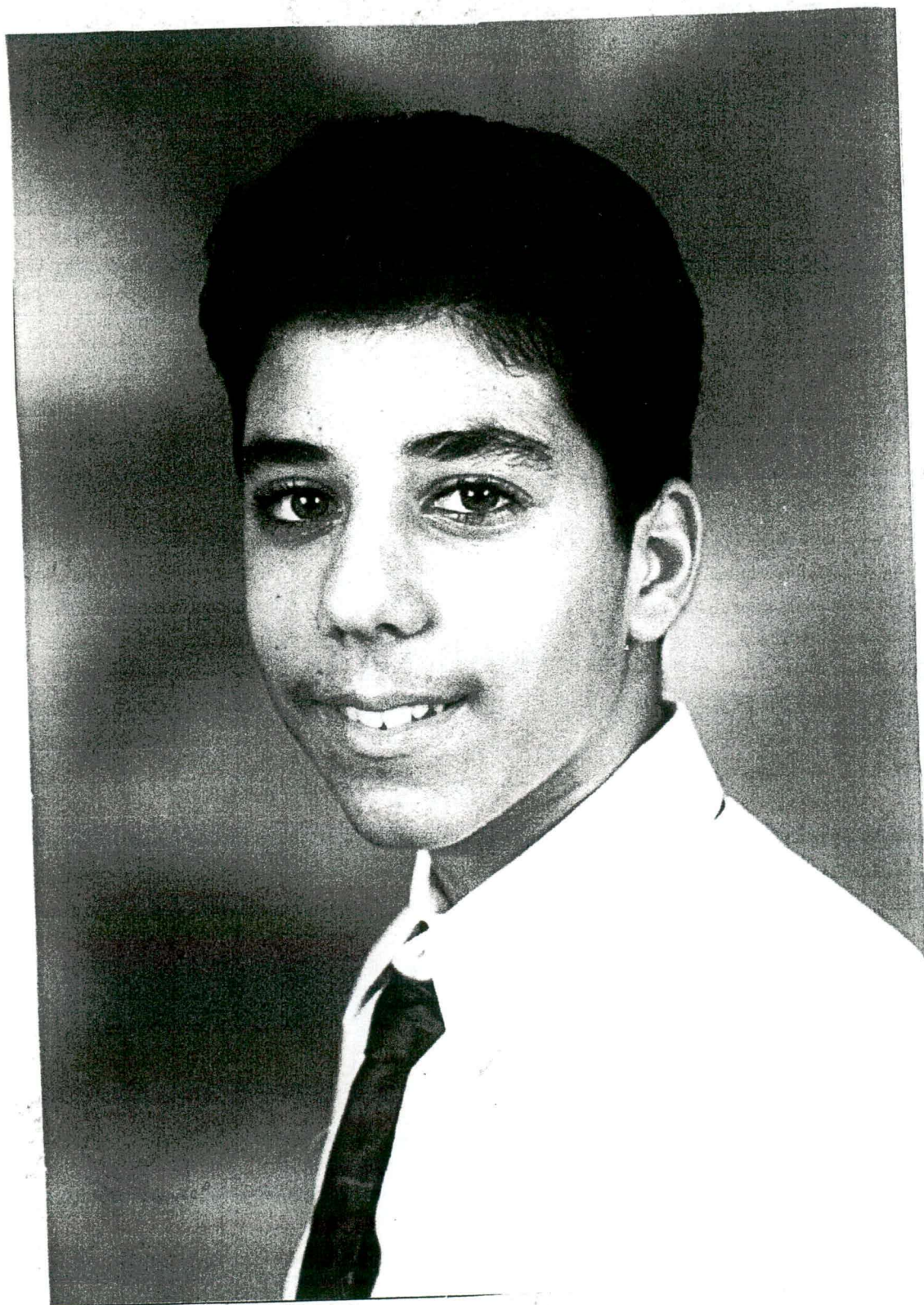
סמ"ר אלירן בוסקילה

ז"ל

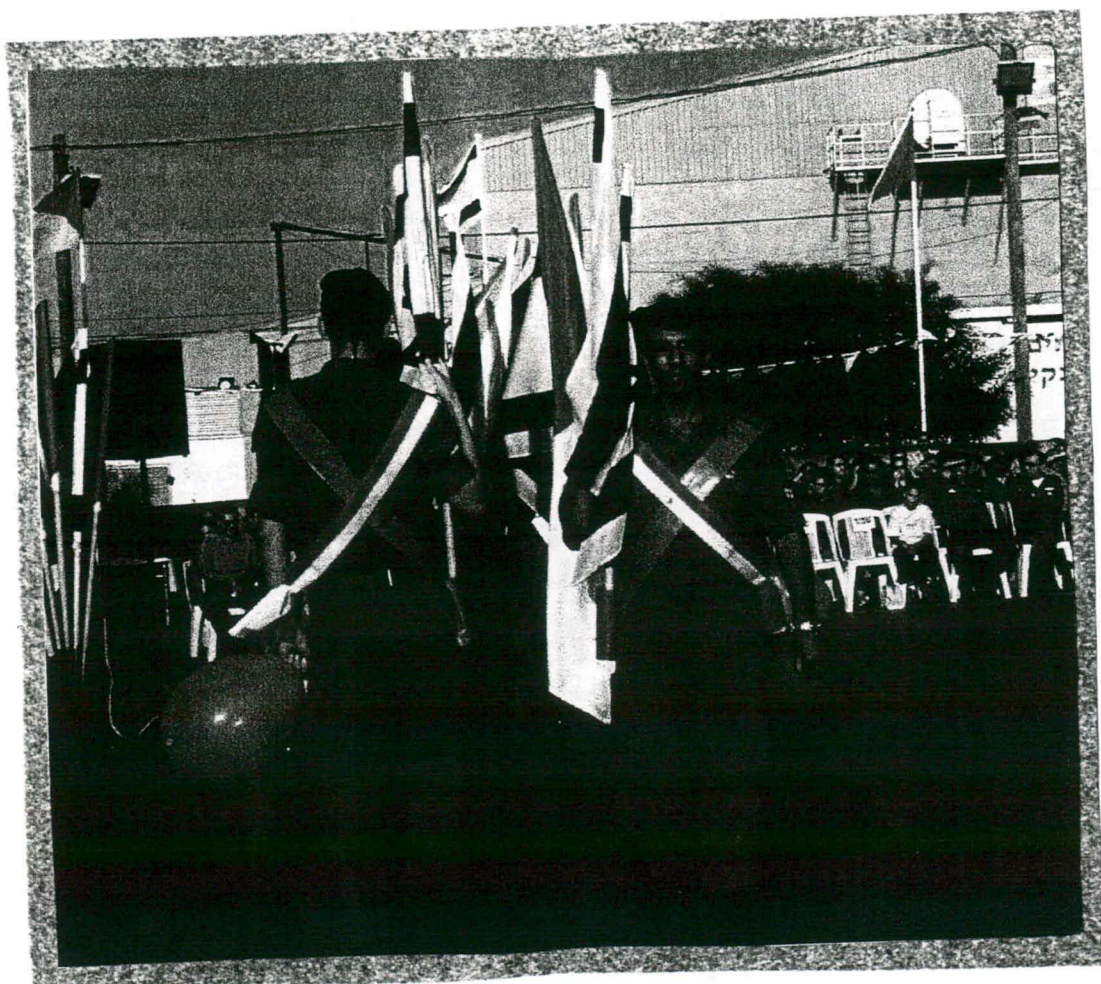
2002 - 1981

אלירן.

אלירן בתמונה
מבר- המצווה.

אלירן בטקס חילופי
מפקדי היחש"מ
ביולי 2002.

10 ביולי 2002
א' באב תשס"ב

אלירן,

לפני כשנה ו-10 חודשים הגעת לשרת כטכנאי טילים בסדנת
האופטרוניקה ביחש"מ.

נכנסת למעבדות הסדנה זקוף וגאה, כשחיוך מתוק על שפתיך.

ומאז למדתי להכיר אותך ואת תכונותיך האישיות והאנושיות
המיוחדות, רוח התנדבות מיוחדת במינה, חכמה רבה, יושר,
צניעות ומסירות שאינה יודעת קץ.

ואז הגיע היום המר, ב-5 ביוני 2002 בו השיגו אותך ידי
המרצחים בדרכך ליחידה בפיגוע הדמים בסמוך לצומת מגידו
ובכך גדעו את עץ החיים הנפלא שלך.

אלירן, זכרך יהיה שמור ונצור בלבי ובלב חבריך הרבים ביחידה
לעד.

יהי זכרך ברוך

סרן יצחקי רון
מפקד הסדנה

אלירן עם חברים
מפלוגתו בטקס
הספארי.

ראש הממשלה
PRIME MINISTER

ט' תמוז
19 י'

לכבוד
משפחת בוסקילה
חדרה

משפחת בוסקילה היקרה,

אני מבקש להביע את צערי העמוק על הרצחו של סמ"ר אלירן (אייל) הי"ד
מרצחים בני עוולה ביום כ"ה בסיוון התשס"ב 5.6.2002.

כמי שהשתתף בכל מלחמות ישראל, כמי שלחם בשדות הקרב ושכל מפ
וחיילים, אני יודע עד כמה גדול וכואב הוא אובדן חייהם של אנשים צעירים.

אעשה כל שביכולתי להביא להפסקת הלוחמה והכאב הפוגע ברקמת חיינו.

באבלכם הכבד אנא קבלו את תנחומי הכנים.

ש ל כ ס,

א. לוי

אריאל שרון

משפחות יקרות: משפחת אביטן, משפחת ברזילי, משפחת בוסקילה, משפחת מורי ומשפחת רייזל.

היום מתייחדים אנו עם זכרם של חמשת בנו. לירון, אבי, אלירן, ולדימיר ודודן, השם יקום דמם. שנרצחו בפיגוע ע"י בן עוולה בצומת מגידו. היום לפני שנה בדיוק עמדתי בטקס בו קיבלתי את הפיקוד על היחש"מ. הרגע של קבלת הידיעה המרה על האסון הגדול בו נירצחו חמשת חיילי היחש"מ ופציעתם של שישה, יזכר בליבי כרגע הקשה ביותר במהלך תפקידי כמפקד היחש"מ. ב- 5 ביוני בשעה 7:20 בבוקר הזמן עמד מלכת, הנסיכים הפכו למלאכים ומשפחת השכול התרחבה, נפער תהום, חלל עצום של אובדן קשה, כאב עצום ואין נחמה. במהלך 30 ימי האבל הכרתי ונקשרתי לכל אחד מבני המשפחות, למדתי להכיר את הבתים בהם גדלו הילדים והבנתי את מקור העוצמה.

לירון, רוצה אני לומר לך שנקשרנו מאוד למשפחתך כמו שנקשרת את ליחידה בעודך בחיים, מצאתי משפחה מלוכדת וחמה, אשר היית בשבילם קרן האור של הבית, שדואגת, מטפלת ומקשיבה לכולם. דעי לך, הם אינם פוסקים מלדבר בשבחך ומתגעגעים אליך מאוד. שמרי עליהם מלמעלה כמו שדאגת להם בעודך בחיים.

אבי, במפגשי עם משפחתך למדתי להכיר שהיית תלמיד חרוץ, כדורסלן מצטיין ואהבת מאוד לעזור להוריך שגאים בך מאוד ולא פוסקים לדבר אודותיך. אחיך האוהבים, דואגים לאסוף ולתעד כל תמונה ומאמר באלבום למזכרת.

אלירן, רציתי לספר לך שאביך ציון סורק במחשב כבר יותר משבועיים תמונות שנותרו למזכרת שיכולות לספר עד כמה מאושר היית וכמה היו מאושרים הסובבים אותך. משפחתך אוהבת אותך מאוד ומתקשה להשלים עם אובדןך.

ולדימיר, מביקורי בביתך הבנתי כמה תמכת באמך לודמילה ובמשפחתך אשר היית אהוב עליהם מאוד. משפחתך אוספת כל פיסת מידע ומתעדת כל תמונה ומאמר ע"מ לשמר את זכרך.

דודן, בביקורי בבית הורייך ניסן ושמחה הבנתי כמה מוכשר ויצירתי היית, צפיתי בפרוייקט הגמר שלך "המעלית הממוחשבת" שיכול להיות מודל כפרוייקט גמר למהנדסים מהשורה הראשונה, בנוסף רציתי לספר לך שאחיך עמית לא עיכל את העובדה שלא תהיה נוכח בחתונתו עם ענת בחירת ליבו. משפחתך המלוכדת והמיוחדת במינה מתגעגעת אליך מאוד.

דווקא בימים קשים אלו בהם השכול פוקד כמעט בכל בית ומחוץ מאיימים לכלותינו עלינו להתחזק ולהתאחד כי אין לנו ארץ אחרת וכאן תמיד יהיה ביתנו. עלינו לזכור כי במותם ציוו לנו את החיים.

אסיים בדברי הנביא ישעיהו - פרק מ':

"נחמו נחמו עמי יאמר אלוהיכם,
דברו על לב ירושלים וקראו אליה
כי מלאה צבאה כי נרצע עוונה
כי לקחה מיד ה' כיפלים בכל חטאותיה."

עופר גולניסקי אל"מ
מפקד היחש"מ

התמונה האחרונה של
אלירן, יום שלישי ה- 4
ביוני 2002, חצות.

אלירן בוסקילה ז"ל

בלבנו תישאר לנצח

פלוגת אופטרוניקה
יח"ט מ' עומת

יוני 2002

אלירן בוסקילה זכרונו לברכה

קשה לי עד מאוד לכתוב על אלירן בלשון עבר. אלירן, שרק לפני מס' ימים שהה איתנו במחלקה, נרצח ע"י בני עוולה וצמאי דם בצומת מגידו, בפיגוע מכונית תופת אשר נצמדה לאוטובוס שבתוכו היה אלירן בדרכו ליחידה מידי בוקר, ביום רביעי, כ"ה בסיוון תשס"ב, 5 ליוני 2002.

בוקר יום ד', אני רואה ערוץ 1 בטלוויזיה, אוחז בשלט כדי לכבות הטלוויזיה ובדיוק שאני מתכוון לצאת מביתי ליחידה, אני רואה שמשדרים מבזק מיוחד ובו מודיעים על פיגוע בצומת מגידו. מיד התקשרתי לטלפון הנייד של אלירן אך מעבר לקו לא הייתה תשובה. מאותו רגע התפללתי שאלירן אינו בין הנפגעים, עד שהגיע הבשורה המרה מכל, שאלירן איננו עוד.

אלירן איחזק ותיקן מערכות טילים נגד טנקים, מן המתקדמות שקיימות הצבא. עמדת העבודה שלו הייתה ממש מול שולחני, ותמיד כשישבתי בכיסאי, ראיתי את אלירן זקוף וגאה מתמיד, עם חוש הומור מיוחד ונדיר.

אלירן למד במכללת חיל החימוש בבה"ד 20, טכנאי אלקטרוניקה והגיע אלינו ליחידה לפני כשנה ושמונה חודשים. הוא היה נחוש בדעתו לעזור לכל מחלקה בפלוגה. חריצותו ורוח התנדבותו היו יוצאים דופן והיו מודל וחיקוי לחבריו שפשוט העריצו אותו.

לאלירן היו הרבה חברים לא רק במחלקה אלא בפלוגה ובכל היחש"מ וכולם נשבו בקסמיו. זכורות לי במיוחד שאיפותיו ורצונו העז לצאת לקורס קצינים כדי לתרום ולהעניק מאופיו ותכונותיו למען בטחון מדינת ישראל.

אלירן תמיד ידע להצחיק אותי וחוש ההומור המיוחד רק לו, יחסר לי עד מאוד. ימים ספורים לפני הרצחו, תכננו, יחד עם כל הפלוגה לצאת לטיול לאילת למשך 4 ימים. אלירן שהבחין שאני קצת מודאג איך לסיים את כל העבודה בכדי לרדת לאילת ב"ראש שקט" ניגש אליי ואמר לי "יגאל, אל תדאג, באחריותי לסיים את כל העבודה עד היציאה לאילת". אמירה זאת ריגשה אותי במיוחד וכיום מקבלת משמעות מיוחדת שאזכור כל חיי.

משפחה יקרה: מרים, ציון, מישל, עידן, חן-אין בדברי אלה להקל ולו במעט על הכאב, היגון והשכול. אין לי מילים לנחם על גודל האובדן לכם ולנו ואני מבטיח שזכרו של אלירן יהיה חקוק וחרוט עמוק בתוך ליבי, לעולמים.

אני שותף עמוק בכאבכם ומי ייתן שלא תדעו עוד צער.

יהי זכרו ברוך

יגאל יחזקאל
אחראי המחלקה
יחש"מ שמשון

סמ"ר אלירן בוסקילא (21)

"למה לא רצית לאחר?"

"אנחנו לא עוזבים אותך, אנחנו נישאר איתך, אלירן פרח שלי", זעקה אמו של סמ"ר אלירן בוסקילא בעזרה שובבת על קברו הטרי של בנה, ממאנת לקום, מסרבת לעזוב.

אלירן (21) נהרג אתמול בדרכו לבסיס שבו שירת כאיש חימוש. בקרוב אמור היה להתחיל בשירות קבע והוא ציפה לכך בקוצר רוח. הוא תיכנן לצאת מבית ההוריים ולשכור דירה בטבריה.

"למה לא רצית לאחר לצבא?", בכתה אתמול דודתו בהלוויה בבית העלמין הצבאי בחדרה. "הלוואי והיית מאחר את האוטובוס, חייל גיבור שלי, חייל מצטיין".

אלירן גדל בחדרה ולמד בישיבת "בית שמואל". הוא הותיר אחריו אב, ציון, אם, מרים, ושלושה אחים, מישל (23), עידן (18) וחן (15). כתב, "ידיעות אחרונות"

לאלירן, אחי

מה המצב? מה שלומך שם למעלה?
אני מקווה שטוב לך ואתה נח.

אתה יודע שאתה היית (ועדיין, תמיד) הבן אדם שהכי אהבתי בעולם,
יותר מכל אדם אחר ולא רק שאהבתי אותך, גם סמכתי עלייך הכי
הרבה.

אני נזכרת בכל השיחות שהיו לנו, כל הסרטים שהיינו רואים יחד,
שלימדת אותי לרקוד סלסה וסלאו, כל הצחוקים והדחקות בשישי-
שבת בשולחן.

כל העזרה שנתת לי כל הדרך, ועכשיו זה נעצר,
פשוט נקטע מבלי שאף אחד יודיע לפני.

בחצי שנה האחרונה הפכנו להיות יותר משני אחים, פשוט חיינו אחד
בנשמה של השני, ואני ידעתי הכל עלייך ואתה הכל עליי.

אתה היחיד שידע את כל הסודות שלי ולקחת אותם אתך לקבר,
אתה היחיד שבכלל סמכתי עליו, אני רוצה להאמין שאתה שומר עליי
מלמעלה כמו שפעם אמרת לי: "חן, אני תמיד אשמור עלייך..."

השיר שהכי מתאים למצב שלי, הוא שיר של הבקסטריט
בוז': "drowning"

*I cant imagine life without your love. forever don't seem like long
enough cause every time I breath I take you and my hart beats again.*

הזה באמת המצב בו אני נמצאת, לא יכולה לדמיין את החיים שלי
בלעדייך, וכל פעם שאני נושמת אני מרגישה אותך בתוכי ולכאב בחיים
אין סוף, אני שילמתי מחיר גבוה, מחיר שאני בחיים לא אפסיק לשלם.

אני הכי אוהבת אותך, ותמיד אוהב אותך, ושום דבר, אפילו אפילו
העובדה שאתה מת, לא תפריד ביננו, כי אתה ושםך עדיין חרוטים אצלי
עמוק בתוך הנשמה שלי, ולנצח תישארו שם.

מתגעגעת ליום שבו אראה אותך
אוהבת לנצח,
אחותך חן.

בס"ד

אחיין יקר שלי!

אבל כבד ירד על משפחתנו, עת נודע לנו כי קיפחת את חייך, בפיגוע
הנורא בצומת מגידו.
החודש האחרון היה אחד החודשים הקשים בחיינו, הלכת מאתנו וקשה
לנו כל-כך.
יום רביעי בשעה 7:10 בבוקר, יישאר חקוק בלבנו לעד, השעה שבה לקחו
אותך מאתנו, היום הארוך בו נקטעו חייך הצעירים.

ואני שואלת את עצמי, למה בכלל עלית על האוטובוס הארוך הזה.
חדר הפך להיות מקום עלייה לרגל: משפחה, חברים, שכנים, חיילים
ומפקדים מהיחש"מ, שלא מפסיקים להגיע, הלכת והשארית חלל
ריק, נעלמת בלי להודיע מראש, לא הודעת לנו שלא תחזור לעולם.
לא הספקנו לומר לך שלום, לא האמנו שהפעם זה סופי.
אני עדיין מנסה להאמין, שמדובר בחלום רע, ויבוא יום ותחזור אלינו...

אחיין יקר שלי: אני אוהבת אותך ולא מפסיקה לבכות.

תמיד לי איך לא צלח את הצמח
תמיד לי איפה יש עולם אחרי לחיות
תמיד לי לאמה אין אמת רק רגילות
אז לאמה לנסות ולהאמין רק כק לחיות...

שתישאר צעיר לנצח, אוהבת ומתגעגעת
ברכה, דודתך

גנים בחדרה מקום בילוי לסבים ולנכדים

מאת: יאשיהו וולשטין

גן אלירן

בשעת בין-ערביים באחד מימי ראשון האחרונים לבשה שכונת שלמה בחדרה בגדי חג.

בגדי החג היו בדמות מגוון מתקני שעשועים צבעוניים

שהוקמו בגן הציבורי המחודש על שמו של החיל **אלירן בוסקילה הי"ד**.

אלירן נרצח על ידי בני עוולה, ביחד עם חיילים ואזרחים נוספים בפגיעה שאירע באוטובוס סמוך לצומת מגידו בתאריך 5 ביוני 2002. תשעה חדרתים נפלו קרבן בפגיעה

הרצחני והם הונצחו בכיכר התשעה בכניסה המזרחית לחדרה.

הוריו של אלירן, **מרים וציון בוסקילה**, הינם תושבים ותיקים בשכונת שלמה והם שכנעו את עיריית חדרה לקרוא את הגן על שם בנם. הגן נהרס עקב עבודות

בנייה שבוצעו בקרבתו ועתה ביצעה העירייה במקום עבודת שידרוג נפלאה והתוצאה - גן מרהיב ביופיו ובעושר מתקני השעשועים המשרתים את ילדי השכונה וסביבותיה. תושבי השכונה ובעיקר ילדיה מילאו בקול צהלות שמחה את המקום שנחנך ע"י ראש העיר צביקה גנדלמן ופמלייתו. במשך כל שעות הצהריים והערב מילאו קולות מיצהלות הילדים את המקום בעת שהשתעשעו במיתקנים ובנקודות ההפעלה שהוקמו לכבוד האירוע.

א ל י ר נ !

כאשר הולך אדם מן העולם, תמיד מספרים על התכונות הטובות שבו, אלירן לא הצטרך ללכת מן העולם בכדי שנספר על תכונותיו הטובות, והן כה רבות.

תכונותיו הטובות עוד כשהיינו ילדים התבטאו בטוב ליבך עד אין קץ, בכבוד הרב שרכשת להוריך ולמכריך ובאותה נאיביות שנראתה בחיוך המקסים.

לא לשוא בחרו הוריך בשם הזה עבורך, בשמך מצויה עוצמתו של האל, בשמך מצויה שמחת החיים השופעת ממך.

הלב מסרב להאמין שלא נראה אותך עוד,

שלא נחגוג עוד ימי הולדת יחד,

שלא נתראה בשחרורך מצה"ל, בסיום התואר, בחתונתינו.

יש כל כך הרבה דברים שלא הספקנו, שלא הספקת ...

אני מדליקה את המנורה המדהימה שקנית לי ביום ההולדת ודמותך משתקפת בה כמו לא רוצה לעזוב,

אני רוצה לחבק אותך חזק,

להגיד לך עוד פעם אחת תודה, תודה על אותה ילדות, שהיתה לי כה מאושרת

הרבה בזכות היותך בה.

אני אוהבת אותך ואוהב תמיד . . .

ח ו פ י ת .

אחיין יקר שלי !

אבל כבד ירד על משפחתנו עת נודע לנו כי קפחת את חייך בפיגוע הנורה בצומת מגידו, החודש האחרון היה אחד החודשים הקשים ביותר בחיינו , הלכת מאיתנו וקשה לנו כל כך .
יום רביעי 7.10 בבוקר ישאר חקוק בליבנו לעד, השעה שבה לקחו אותך מאיתנו, היום הארור בו נקטעו חייך הצעירים , ואני שואלת את עצמי למה בכלל עלית לאוטובוס הארור הזה ?

דרך הפך להיות למקום עליה לרגל, משפחה, חברים, שכנים, חילים ומפקדים מהגדוד שלא מפסיקים להגיע, הלכת והשארת חלל ריק , נעלמת בלי להודיע מראש, לא הודעת לנו שלא תחזור לעולם , לא הספקנו לומר לך שלום , לא האמנו שהפעם זה סופי, אני עדיין מנסה להאמין שמדובר בחלום רע ויבוא יום ותחזור אלינו .

אחיין שלי יקר, אני אוהבת אותך ולא מפסיקה לבכות, "תגיד לי איך לעצור את הדמעות , תגיד לי איפה יש עולם אחר לחיות , תגיד לי למה אין אמת רק הזיות , למה לנסות ולהמשיך כך לחיות " ...

ת'שאר צ'צ'יר צ'נ3ח

אוהבת ומתאצצת האון האון

כרכה

בס"ד

א ל י ר ן !

אני יושבת וכותבת לך מכתב ומנסה להאמין שהכל היה חלום רע,
אני מנסה לברוח מהמציאות ולחשוב שאתה איתנו ,
לחשוב שאתה בחיים, לחשוב שאראה אותך עוד היום אך המציאות קשה וכל
המחשבות שלי הן שלליות.

אלירן ! כל כך הרבה חוויות עברנו יחד, זה התחיל בזמן הילדות ועד עכשיו, קשה
לי להאמין שהכל ניגמר... קשה לי להאמין שביום אחד כל החיים יכולים כל כך
להשתנות, אך הזכרונות ילוו אותי תמיד,
החיוך המקסים שלך,
המבט שתמיד הקרין אור,
החיוך היפה שלך שגרם לכולנו לחייך, כל אלה ילוו אותי לעד.

אלירן , אני אוהבת אותך וגאה בך מאוד.

יהי זיכרך ברוך

מ י ט ל .

29.6.2002

אלירן! 5.6.2002 - 1.9.1981

כבר עבר כמעט חודש מהיום שבו הלכת מאיתנו
ועדיין זה לא נתפס!
קשה לי לעכל שיותר אני לא יראה אותך .
אח יקר שלי .
חמש עשרה שנה
חמש עשרה שנה שבהם הכרנו אחד את השני כמו
שאף אחד לא הכיר אותנו, לא ההורים לא האחים
רק אנחנו!
קשה לי אחי לרשום עליך בזמן עבר
לא חשבתי שיגיע היום שאצטרך לקרוא עליך תהילים .
לנחם את הוריד ציון ומרים שתמיד היית רואה חיוך
על פניהם והיום הם רק בוכים עליך.
את עידן וחן שראיתי אותם גדלים ביחד איתנו אני
זוכר שביקשת ממני לשמור על עידן כשהוא רק הגיע לכפר הרואה
כמה אהבת אותם אף אחד לא יודע.
איך אוכל לשכוח את החיוך היפה שלך אותו לא הורדת
פרצופך אף פעם.
היינו שלושה, אלירן, מושיקו ועופר
והיום אנחנו שניים מנסים להיאחז אחד בשני על אובדןך
הגדול.
אחי! את החלל הזה אף אחד לא יוכל למלא במקומך
לא אשכח אותך לעולם
אוהב אותך לנצח

חברך הטוב

מושיקו ולד

כ"ה בסיוון התשס"ב
05/06/2002

אלירן בוסקילה ז"ל

השכמת מוקדם בבוקר ונסעת לבסיס, אבל לא ידעת מה יקרה
בעוד כשעה! נסעת באוטובוס ופתאום נשמע פיצוץ. חיילים
פצועים והרוגים, ואתה ביניהם. זועקים לעזרה, אבל ה' לא
יחזיר אותם בחזרה.

ההורים מתקשרים ומתקשרים, רוצים לדעת לשלומך, אך הם
לא יודעים שאתה כבר בעולמך.

אלירן, אתה חייל של מלחמה, אך מזלך מכולם לא התמזל
ואתה כבר בעולמך. חיוך של מלאך, ילד של אמא, ילד מיוחד,
שאותך תמיד נזכור לעד!

אמא מתבוננת לשמיים ומחפשת תשובות, היכן אתה ילד?

כשעיניה דומעות... תשמור על אמא ותעזור לאבא.

אלירן, נתת לנו ללמוד מהם החיים ולהעריך כל דקה שאנו
נושמים. חייכת תמיד גם כשהיה קשה, אך לעולם לא היית בוכה.
ברך אותנו ממרומים, שתמיד נהייה חזקים, שמור עלינו מבין
הכוכבים!

אהבנו, אוהבים ותמיד נאהב.

יהי זכרך ברוך!
חבריק ליחידה!

בס"ד

אחיין יקר שלי !

אבל כבד ירד על משפחתנו עת נודע לנו כי קפחת את חייך בפיגוע הנורה בצומת מגידו, החודש האחרון היה אחד החודשים הקשים ביותר בחיינו , הלכת מאיתנו וקשה לנו כל כך .
יום רביעי 7.10 בבוקר ישאר חקוק בליבנו לעד, השעה שבה לקחו אותך מאיתנו, היום הארוך בו נקטעו חייך הצעירים , ואני שואלת את עצמי למה בכלל עלית לאוטובוס הארוך הזה ?

חדוך הפך להיות למקום עליה לרגל, משפחה, חברים, שכנים, חיילים ומפקדים מהגדוד שלא מפסיקים להגיע, הלכת והשארת חלל ריק , נעלמת בלי להודיע מראש, לא הודעת לנו שלא תחזור לעולם , לא הספקנו לומר לך שלום , לא האמנו שהפעם זה סופי, אני עדיין מנסה להאמין שמדובר בחלום רע ויבוא יום ותחזור אלינו .

אחיין שלי יקר, אני אוהבת אותך ולא מפסיקה לבכות, "תגיד לי איך לעצור את הדמעות , תגיד לי איפה יש עולם אחר לחיות , תגיד לי למה אין אמת רק הזיות , למה לנסות ולהמשיך כך לחיות " ...

תישאר צעיר צעיר

אוהבת ומתאמצת האון האון

ברכה

א ל י ר ן !

כאשר הולך אדם מן העולם, תמיד מספרים על התכונות הטובות שבו, אלירן לא הצטרך ללכת מן העולם בכדי שנספר על תכונותיו הטובות, והן כה רבות.

תכונותיו הטובות עוד כשהיינו ילדים התבטאו בטוב ליבך עד אין קץ, בכבוד הרב שרכשת להוריך ולמכריך ובאותה נאיביות שנראתה בחיוכך המקסים.

לא לשוא בחרו הוריך בשם הזה עבורך, בשמך מצויה עוצמתו של האל, בשמך מצויה שמחת החיים השופעת ממך.

הלב מסרב להאמין שלא נראה אותך עוד, שלא נחגוג עוד ימי הולדת יחד,

שלא נתראה בשחרורך מצה"ל, בסיום התואר, בחתונתינו. יש כל כך הרבה דברים שלא הספקנו, שלא הספקת ...

אני מדליקה את המנורה המדהימה שקנית לי ביום ההולדת ודמותך משתקפת בה כמו לא רוצה לעזוב,

אני רוצה לחבק אותך חזק,

להגיד לך עוד פעם אחת תודה, תודה על אותה ילדות, שהיתה לי כה מאושרת הרבה בזכות היותך בה.

אני אוהבת אותך ואוהב תמיד . . .

ח ו פ י ת .

אתה תמיד תהיה בזיכרוננו

לא משנה מה יהיו צרותינו.

יום יום לעילוי נישמתך נתפלל.

ושך תמיד איתנו יום וליל.

נשמתך בצרור החיים תצור.

+

בכל יום שעובר נזכור אותך יותר.

ואליך בקשה אותנואל תעזוב.

סיפורים מופלאים עליך יש לרוב.

קום תקום ניקמת ה' בצורר.

קום דמך בעזרת הק-ל.

ל תמונתך אנו נושאים ענים בגעגועים.

הזמן עובר ואותך ניזכור לעולמים.

אלה בן זיך

אלהו עאן

29.6.2002

אלירן! 5.6.2002 - 1.9.1981

כבר עבר כמעט חודש מהיום שבו הלכת מאיתנו

ועדיין זה לא נתפס!

קשה לי לעכל שיותר אני לא יראה אותך .

אח יקר שלי .

חמש עשרה שנה

חמש עשרה שנה שבהם הכרנו אחד את השני כמו

שאף אחד לא הכיר אותנו, לא ההורים לא האחים

רק אנחנו!

קשה לי אחי לרשום עליך בזמן עבר

לא חשבתי שיגיע היום שאצטרך לקרוא עליך תהילים .

לנחם את הוריד ציון ומרים שתמיד היית רואה חיוך

על פניהם והיום הם רק בוכים עליך.

את עידן וחן שראיתי אותם גדלים ביחד איתנו אני

זוכר שביקשת ממני לשמור על עידן כשהוא רק הגיע לכפר הרואה

כמה אהבת אותם אף אחד לא יודע.

איך אוכל לשכוח את החיוך היפה שלך אותו לא הורדת

פרצופך אף פעם.

היינו שלושה, אלירן , מושיקו ועופר

והיום אנחנו שניים מנסים להיאחז אחד בשני על אוכדנך

הגדול.

אחי! את החלל הזה אף אחד לא יוכל למלא במקומך

לא אשכח אותך לעולם

אוהב אותך לנצח

חברך הטוב

מושיקו ולד

דבר יורה שאלמהו ארמיה

במהלך ימי השלישי לבן אמהו היקרה וגם היקד :

אל זה היה דווקא לבנו אל זה חסדו ענינו
כל הקריה הומה, קל צעקה הרעלות ואורא
קל עזרת אלמה, פנה צ'ה פנה הודיה פנה הדורה,
מובא במידה שאבן אבה היתה בזוארו של אברהם אלון
ע"ה, וכל הימאה אלתה היה מתרפא,
ואלו אולמה אבן אבה היתה בלתי זה וכל הימאה
אלמה היה.

ממנה אלון מכה הנחשבו וגם ומדוך מדתו הוציאה
אלה כבוד אב ואם אלהם ואמא
אלה כבוד אסבן ואסבן ואכל בני המשפחה,
אלה רשע עם אב אב.

ואבן אלון הנחשבה אבה אל רשע נקי שדאל במדות
ועתה המעלה.

אלמה הבן אל ח' מה זה נקי וצדיק נקי כים
ובר אבד נקי במצולר שבן אדם אהבה
כל כך היה צהר, וכן אדם למקל אהבה אר המצולר
ואר א'מ'ד העורה.

מספיק אל ברא של התפל ח'מ צ'ון בזמן מלחמה
האלה הראשונה שהיתה לו בור שבעלה יה צבי
היה 'הודי' צדיק ואמון, ובאה חלה במלחמה קשה
ואמלה שהשתחו עזרו בהלוא אברהםאלר ויהי צבי
נבאר אביר עולמו, ובסל של התפל ח'מ מאנה
כהתנחם, וילך אחד פתח אל אלה באמצע
א'מ'ד ובעקה הסד כמה בעלה (א) אלקה בק'צור
ילם וא'מ, הבל בה התפל ח'מ ואמר לה
בת' מה רצ'ר שאלו מהאלה ילך ויה צבי
ח'ה, הב'נה הבת אר האל מאתו אל

בשעה והתנחלה בזה ,
ואכן אין אנו מבינים במהלך של דורו העליון
במרב במידה ויה' בעת ההיא ויה' יהודה
מאז אח"כ (במשפט אחר)

השכל שלם ואלה כ' ארץ ידעת אר הממלכה
אשר ארץ חושב עליהם נאמר ה'
שבאם היו עסקים במלכותו של יוסף הצדיק ,
הוא אכן היה עסקן בקטן ובמלכותו ,
'עקב אבינו באבא של יוסף , והקדמה בזה
אלו של משה , ואכן העין האלה אר יהודה
'יהודה מבינה , אר האבן בקטן ובמלכותו
אר יוסף במלכותו אר 'עקב באבא הכבוד
ואולם בארץ שעה הקדמה מכל אר ע'ד משה
כ' יוסף ממשיך ממשיך ואין בדבריו שלם ה'
(ישעיה נ')

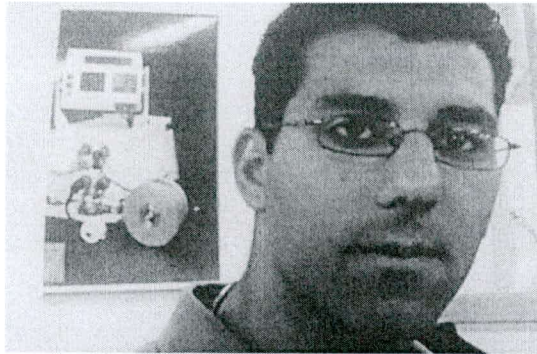
ואכן אנו תראה שגם נשמעו של אורן בן מרים
צורה בצורה הח"מ ויה' מלך ישר בעד אבן
ואלו אח"כ ואח"כ
ארכה בקנה אבא העולם ארץ ארכה ארץ המלך
אמן ,

ואברהם ע

מרים בוסקילה

June 30 ·

בשעה זו יצאתי איתך עד קצה השכונה ונפרדנו בשיקה לאימא. לא דמיינתי בחיים שזו תהיה הפעם האחרונה שאראה אותך. אחרי כמה צעדים הצתלבו מבטך במבטי שוב כמו ידעת שלא תשוב יותר ואני לא ידעתי... אילו רק... אלירן היום לפני 14 שנים קשות מנשוא.

מרים בוסקילה

September 1 2016

יש לך יום הולדת....אלירן שלנו היחיד ומיוחד בן 35 היית צריך להיות אך מתחמץ לבנו לאור המציאות ש-צעיר לנצח נשארת ואתה בן 21.אוהבים אותך עד כלות.אזרתי אומץ לאור הפוסט שמושיקו חברך העלה.

מתגעגעת אליך אור עיניי.

מרים בוסקילה

September 1 2015

אלירן. היום לפני 34 שנים נולדת. בן חתיך שלי כבר 13 שנים שאיש לך יום הולדת בין מלאכים. הלב נצרב והגעגוע תמידי. הקושי בלהמשיך את החיים זה אכזרי מאוד בלעדיך יקירי. אלירן שלנו אהוד ואהוב על כל הסובבים אותך. געגוע לחיוך התמידי ולבדיחות שלך.... אפילו "לאישתך ונכדים ממך" מתגעגעת יוצאת לקנות לך פרחים. בושם שאהבת ובלון נשיקות לך מליונים מאימא

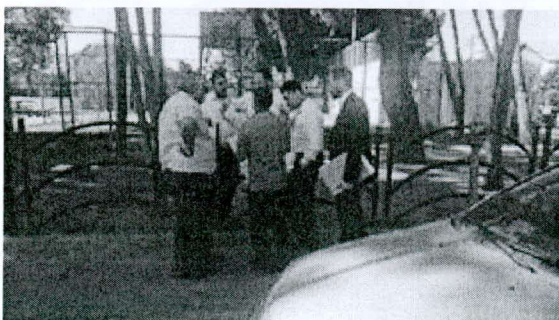
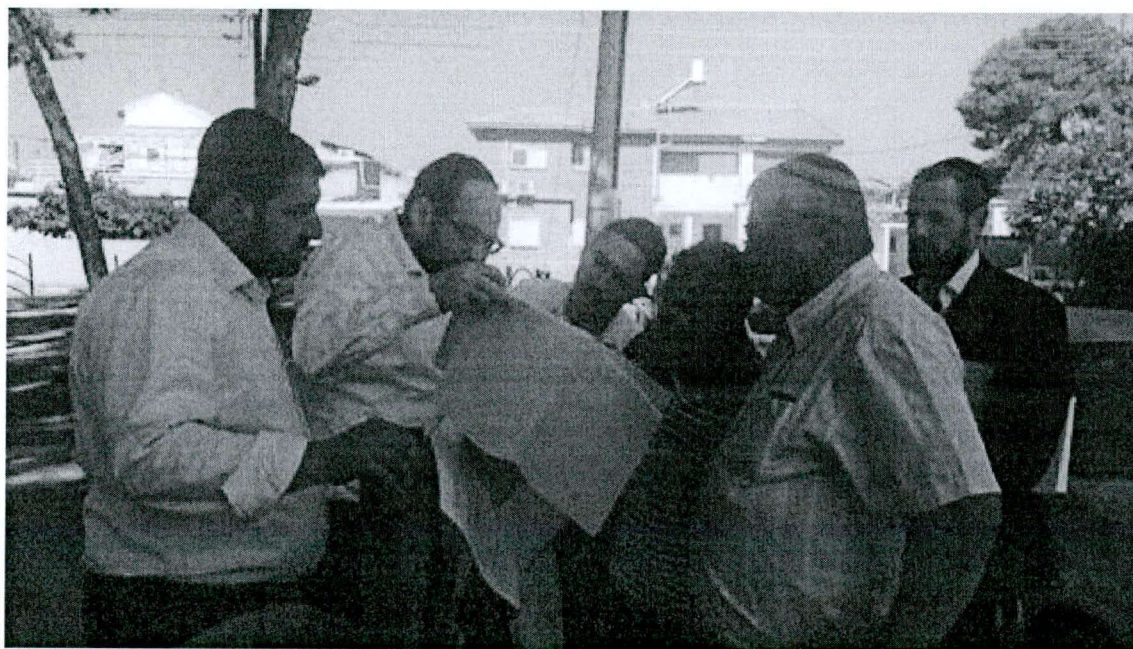

מרים בוסקילה

· August 5

גן אלירן...סופסוף ישופץ.תודה רבה לכל העוסקים במלאכה. גן שיתמלא בו צחוקם של ילדים כפי שאהב אלירן. לא מפסיקה להתרגש ואכן זה מרגש אותי מאוד.

added 3 new photos — with מרים בוסקילה and 2 others.
August 5 ·

סוף סוף זה הגיע...
לאחר לחץ שהובילי בשנה האחרונה, יחד עם חבר הנהלת העיר בן ציון נורדמן.
השבוע אושרה התוכנית לביצוע שיפוץ, שדרוג וחידוש גן השעשועים ע"ש החייל אלירן בוסקילה ז"ל בשכונת שלמה, בעלות של מליון שקלים.
העבודות יחלו ב"ה בחודש הקרוב.

הנני להודיע על העלאה בדרגה של
ר/ 7046710 סמל אלירן בוסקילה ז"ל
לדרגת סמ"ר מיום 5 ביוני 2002.
בשם המטה הכללי של צבא ההגנה
לישראל, הנני מביע את רגשות
השתתפותנו באבל הכבד.

גיל
ראש
תגב, אגף
אלוף
האדם
כוח

אזכרה

חלפו 18 שנים של כאב וגעגועים לבנינו, בנותינו, אחינו
ואחיותינו אשר נפלו בפיגוע הרצחני בצומת מגידו

רב"ט **לירון אביטן** הי"ד

סמ"ר **אלירן בוסקילה** הי"ד

רב"ט **דניס בלומין** הי"ד

סמ"ר **צביקה גלברד** הי"ד

סמל **ויאולטה חיזגאייב** הי"ד

סמ"ר **גנדי איסקוב** הי"ד

רב"ט **ולדימיר מוררי** הי"ד

סמל **דותן רייזל** הי"ד

אזכרה תתקיים ביום רביעי כ"ה בסיוון תש"פ

17/06/20 בשעה 18:00

בחלקה הצבאית - בית העלמין הישן חדרה

המשפחות
השכולות

חדרה
עיר עם אנרגיה

